

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie A. K.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych na posiedzeniu
12 kwietnia 2023 r.,

skargi nadzwyczajnej wniesionej przez skazanego od wyroku Sądu Okręgowego
Warszawa - Praga w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. VI Ka 751/20
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z 20 marca 2020 r.,
sygn. V K 211/12,

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

A.K. (dalej: „skarżący”) pismem datowanym na 20 marca 2021 r. złożył
osobiście skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie
z 20 marca 2020 r. (V K 211/12), utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu
Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 28 października 2021 r. (VI Ka
751/20).

W odpowiedzi na powyższą skargę Prokurator Generalny pismem z 12 maja
2022 r. podniósł, że skarżący 20 grudnia 2021 r. złożył do Prokuratora Generalnego
wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej od prawomocnego wyroku Sądu
Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 28 października 2021 r. (VI Ka
751/20). Prokuratura Krajowa zawiadomiła wówczas skarżącego o pozostawieniu
jego wniosku bez biegu z uwagi na złożenie przez obrońcę skarżącego kasacji od

powyższego orzeczenia do Sądu Najwyższego, zarejestrowanej pod sygn. akt II KK 175/22.

Prokurator Generalny wskazał, że skarżący nie jest uprawniony do złożenia skargi nadzwyczajnej, gdyż środek ten może być wniesiony jedynie przez podmioty wymienione w art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904 ze zm., dalej: „u.SN”). Co więcej, skarga nadzwyczajna może zostać wniesiona jedynie wtedy, kiedy inne nadzwyczajne środki zaskarżenia okazały się nieskuteczne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na pozostawienie bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 89 § 2 u.SN, skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog jest zatem zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia. Z uwagi na to, że skarżącemu nie przysługuje przymiot żadnego z wymienionych organów, należy uznać go za nieuprawnionego do wniesienia środka zaskarżenia, jakim jest skarga nadzwyczajna.

Niezależnie od powyższego, rację należy przyznać Prokuratorowi Generalnemu, który zaznaczył, że wniesienie skargi nadzwyczajnej jest dopuszczalne, jeżeli zaskarżone orzeczenie nie może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia (art. 89 § 1 *in fine* u.SN). W przypadku skarżącego, w dniu wpływu jego skargi nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego (tj. 20 kwietnia 2022 r.), w Izbie Karnej Sądu Najwyższego zarejestrowana była kasacja jego obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 28 października 2021 r. (VI Ka 751/20). Okoliczność ta również czyni niedopuszczalnym wniesienie skargi nadzwyczajnej od zaskarżonych orzeczeń.

W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, w zakresie spraw karnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji (art. 95 pkt 2 u.SN). Zgodnie z przepisem art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną, jak również, gdy jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną oraz skargi nadzwyczajnej od orzeczenia, które może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN orzekł, jak w sentencji.

Z uwagi na niedopuszczalność wniesienia skargi nadzwyczajnej przez skarżącego, w niniejszej sprawie bezzasadne było rozpoznanie jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

[SOP]

[ms]